

ENG

"Tablecloth" is an activity that arises from the fundamental ambiguity of hospitality – a time-limited state in which a guest is welcomed by a host. Each piece of fabric, embroidered with different techniques during meetings held in the Museum of Emigration's studios with individual artists, becomes part of a larger whole: a metaphor for an encounter that always has both a beginning and an end.

The meeting begins with setting the table – a ritual of preparing a place for guests, a gesture of opening a private space to others. A tablecloth also serves to cover the table, hiding its original surface beneath a fabric that becomes the object's new, temporary skin. This duality defines the character of hospitality: simultaneously revealing and concealing, sharing while maintaining control over space.

Collective embroidering, in which anyone may take part, follows the same logic of shared space. Different techniques, different hands, different rhythms of work – together they create a heterogeneous surface that openly displays its collective origins. Just as varied personalities gather around a table, so too do diverse understandings of handicraft and community meet upon the tablecloth.

The "Tablecloth" will be assembled from sewn fragments embroidered during successive meetings. Each carries the trace of a moment, of particular people, and of a story. The act of joining them becomes a metaphor for integration – a structure in which different experiences remain visible as distinct parts of a greater whole. The seams linking the fragments stand as testimony to the effort required to build community without erasing the differences that shape it.

Created within the framework of the 10th anniversary celebrations of the Museum of Emigration in Gdynia and the 10 × 10 program, the "Tablecloth" action offers a space for encounter and reflection on contemporary migrations and the relationships between newcomers and local communities. In the shared act of embroidering we recognize a universal experience: we all know the feeling of being both at home and in someone else's place; we all wrestle with questions of belonging and impermanence. The "Tablecloth", woven from fragments of many stories, becomes a map of these experiences – a place where differences coexist, not erased but forming a new, complex whole. It is precisely this complexity – like stains on a tablecloth that remain as lasting traces of each gathering – that captures the essence of contemporary migratory experience and hospitality.

UA

«Скатертина» — це дія, що виростає з фундаментальної двозначності гостинності — обмеженого в часі стану, в якому гість може перебувати в господаря. Кожен фрагмент тканини, вишиваний у різних техніках під час зустрічей, організованих у просторі Музею Еміграції в майстернях окремих мисткинь, стає елементом більшої цілості, метафорою зустрічі, яка завжди має свій початок і кінець.

Ця зустріч починається з накривання столу — ритуалу підготовки місця для гостей, жесту відкриття приватного простору для присутності інших. Скатертина також служить для накривання столу, приховування його справжньої поверхні під шаром тканини, яка стає новою, тимчасовою шкірою предмета. Ця двоїстість визначає характер гостинності: відкривати й закривати одночасно, ділитися простором, але водночас зберігати контроль над ним.

Вишивання як спільна дія, у якій може взяти участь кожен, відображає ту саму логіку співподілу простору. Різні техніки, різні руки, різні ритми роботи — все це складається в неоднорідну поверхню, що не приховує свого колективного походження. Так само, як за столом збираються різні особистості, так на скатертині зустрічаються різні способи розуміння ремесла та спільності.

Скатертина постане зі зшитих окремих фрагментів, вишитих під час наступних зустрічей — кожен шматок тканини несе в собі слід конкретного моменту, конкретних осіб і конкретної історії. Процес поєднання цих фрагментів стає метафорою єднання, у якому різні досвіди залишаються видимими як окремі елементи більшої структури. Шви, що з'єднують частини скатертини, є видимим свідченням праці, необхідної для створення спільноти без приховування відмінностей, що її характеризують.

Реалізована в рамках відзначення 10-річчя Музею Еміграції в Гдині та програми «10 X 10», дія «Скатертина» стає нагодою для зустрічі й роздумів над сучасними міграціями та відносинами між прибулими й місцевою спільнотою. У жесті спільного вишивання ми знаходимо універсальний досвід — усім нам знайоме відчуття бути вдома й у когось, усі ми стикаємося з питаннями належності й тимчасовості. Скатертина, створена з фрагментів різних історій, стає мапою цих спільних переживань, місцем, у якому відмінності можуть співіснувати, не зникаючи, а творячи нову, складну цілість. Саме ця складність — як плями на скатертині, що залишаються як тривалі сліди кожної зустрічі — становить сутність сучасного досвіду міграції та гостинності.